

САХБОРЕЗ

# МИРЧА ПАНТЕЛИЊ

ПРВА САМОСТАЛНА ИЗЛОЖБА



2-11. НОВЕМБАР 2015.  
ЛИКОВНИ САЛОН ДОМА КУЛТУРЕ ТРСТЕНИК

Мирча 2012



Живимо у времену које нам, како прилике кажу, није склоно...

Управо је то разлог да покажемо и прикажемо све оно најбоље што имамо, осећамо, умемо, можемо... Култура и уметност у том смеру, етаблирани су као једна од или једина могућност којом се исказују праве вредности, аксиоми културног домета људског бића, заједнице, друштва, његове мисли, цивилизацијског осећаја за „човека“ и његове суштинске потребе на даљем путу надградње и еволуције... Мислим да смо из тог разлога управо на овом месту у једној од најбољих галерија Србије. Остаје да пустимо глас...

Прва самостална изложба Мирче Пантелића учвршћује уметнички дух, упућује на чисто и стилски донето решење, на препознавање модела озбиљног изражавања духовног у материјалном и онај важан естетски принцип који се види, поштује, евоцира и без задршке говори...

Скоро четири деценије минуциозног рада на челику и разним металима, и врхунским индустријским производима које је потписивао скоро као аутор, по којима је једна од највећих индустрија Југославије – ППТ била позната, и данас је део мајсторства господина Пантелића.

Онда када се од њега могло научити све, окренут је лист. Његов стваралачки дух доживео је само трансформацију и наставио да производи оно што је само од себе извирало из њега. Вредне руке и чисте мисли након припитомљавања челичних конструкција природно су ушле у племените врсте дрвета у којима је Мирча видео наставак, а и открио тајну свог креативног дела.

Основна дефиниција ликовног изражавања Мирче Пантелића припада скулптури, односно рељефу. Пункту где се преплићу маса и простор, где са чисте

равни ничу и ликовно доминирају форме које стварају илузију и побуђују емоције у исти мах. Пластични модели су у главној улози и доживљају а технички и визуелно као рељеф на равној површини. Барелеф (плитки рељеф), није техника за слепе, већ јасна узданица и реквијем о једнакости са другим ликовним дисциплинама која редукованим елементима скулптуре речито истиче ликовну елоквенцију Мирче Пантелића... Теме које овај аутор третира у свом раду, сакралног су типа и глорификују православну иконографију којом истиче своју припадност духовној скупини и простору са кога потиче. Ту су и историјске теме и личности које Мирча истиче, брижљиво радећи на сваком детаљу, педантно конкретизујући препознатљиве облике. Сложене фигуралне композиције и богату орнаментику, сваким новим радом усавршава. Резбарски нож у његовој руци је сигуран јер га искусно води. Дуг процес стварања једног барелефа јесте својеврсни медитативни ток у коме Мирча ужива, радујући се ницању облика из дрвета (даске). А и дрво се радује јер више није обично већ уметничким надахнућем оплемењено. Предмети које аутор ствара поред естетске функције имају и утилитарну вредност, па тако из лепе чутуре може да се попије ракија и онда засвирају репрезентативне и уникатне гусле. Три Д промишљање, трансфер је који он користи из претходног искуства а које му олакшава рад на творењу уметничких садржаја. Овај „партенонски фриз“ који видимо знак је да неговање културе и традиције нашег народа сигурно јесте исправан пут којим Мирча Пантелић ходи са жељом да лепоту коју ствара подели са свима нама...

Дарко Ђурђевић,  
дипломирани сликар















## МИРЧА ПАНТЕЛИЋ

Рођен 29. јануара 1948. године у Риђевштици код Трстеника где је завршио прва четири разреда основне школе. Године 1963. завршава осмогодишњу школу у 12 км удаљеном Лопашу да би исте године уписао тромесечни курс металоглодача. Са непуних 17 година, тачније маја 1964. почиње да ради у "Првој петолетки" у Трстенику као п.к.в. глодач до 1967. године када одлази на одслужење војног рока, да би после тога наставио рад у Петолетки. У међувремену, тачније 1969. године, склапа брак са супругом Катом из кога се рађају ћерка Снежана и син Славољуб.

Радећи и уз рад завршава школу за к.в. раднике а касније и на Вишој техничкој школи у Трстенику "Вишу школу за образовање радника". После 38 година радног стажа силом прилика одлази као технолошки вишак на тржиште рада. Тада почиње да се бави дуборезом да би 2005. године стекао право на пензију. Уз подршку породице а највише од унукица Анђеле, Милице и Наталије као и унука Лазара и Николе ради иконе, гусле, чутуре и остале употребне предмете. До сада је урадио више од 400 икона односно 700 разноврсних предмета.

Од 2006. године као члан Клуба ликовних стваралаца "КЛИС" учествује на колективним изложбама где је за свој рад и похаљен. Поред тога је и учесник на више ликовних колонија - Рековац, Каленић, Својново, Рујишник и више пута на манифестацији "Трстеник на Морави". Поред тога дао је свој допринос и на више хуманитарних акција.

Његови радови су и ван Србије, у Италији, Републици Српској, Црној Гори, Хрватској, Шведској, Канади итд.

Милана Рајчевића 18/14, Трстеник  
тел.+381 (0)37 714 122 • моб.+381 (0)63 8186411  
e-mail: mirpa@mts.rs

